

Villing klædte sig imidlertid hastig af og gav nu og da lydeligt sit Bifald tilkende. „Godt . . . meget godt, lille Sine . . . fuldkommen rigtig gjort, lille Ven,“ indskød han uafbrudt, mens han sprang om paa Gulvet i Hosesokker og Underbenklæder, som om han var paa Jagt efter sin egen Skygge, der snart krøb sammen som en Tudse henne i en Krog, snart strakte sig som et Spøgelse op ad det lille Kammers lave Vægge.

Saa kravlede han iseng. Men endnu længe efter, at Lyset var slukket, blev Mand og Kone ved at snakke nede under Dynen om Kaffepriser, Mel og Kredit. Selv i deres allerømmeste Øjeblikke kunde disse to fornuftige Mennesker ikke slippe deres Butik og Forretning af Tankerne. De ligesom omfavnede hinanden med forhaabningsfulde Beregninger over Indtægt og Fortjeneste; deres Kys var Beseglingen af vellykkede Forretninger; og naar de omsider faldt isøvn, og deres runde Hoveder laa der ved Siden af hinanden paa Pudlen, med halvaabne Munde ligesom to Sparebøsser, fyldtes deres Drømme med skønne Syner af lange Talrækker, store Varelagre og vægtige Kassebøger. —

Dyrlæge Aggerbølle var den af de tre Nattevandrere, der havde længst til sit Hjem.

Han beboede et forsømt Hus en halv Fjerdingvej fra Byen, paa Vejen ud imod Kysten. I længst forsvunden Tid — for femten Aar siden, da han som nygift flyttede her til Egnen — havde han med Forsæt valgt sig dette afsidesliggende Sted for her i romantisk Ensomhed at nyde sin Kærlighedslykke. Fra Vinduerne var der en vidtstrakt Udsigt over Fjorden og Stranden, og mangel på stille Foraarsaften og mangel på maaneklar Høstnat havde han og hans unge Hustru sværmet her mellem de tavse Bakker, Arm i Arm og Kind mod Kind, mens Hjerterne bankede af Fryd og sommerlyse Haab.

Nu bandede han mangel Gang den lange Vej, naar han i mørke Nætter — ør af Drik og Spil — tumlede hjem tilfods gennem Pløse og Sne. Hans Gig blev nemlig gerne staaende Natten over paa det Sted, hvor han i Dagens Løb var strandet, da han i Almindelighed ved Hjemfartstid var i en saadan Tilstand, at man ikke turde betroe ham Styret af en Hest. Heller ikke denne